

ling at kunne komme til noget Resultat, og maaffee det for en stor Deel ligger i de Banffelligheder, der er i at udtale sig saaledes, som det vilde være nødvendigt for at kunne komme til en fuldkommen Forstaaelse, men som det er betænkeligt at udtale, fordi man frygter for Misforstaaelser; men, hvorvidt det vil være muligt inden Sagens 3die Behandling at komme dette store Maal nærmere, det vil vise sig, skjøndt det vistnok har sine store Banffelligheder; og saa beklageligt det vil være, om man ikke paa den nærværende Rigsdag skulde komme til den første Vedtagelse af Grundloven, og derefter bane Veien til den endelige Vedtagelse i en anden og tredie paafølgende Rigsdag, saa maatte man, selv om dette uheldige Udfald skulde vise sig, haabe, at man paa en tilkommende Rigsdag vilde komme Formaalet nærmere. Det maa vistnok erkjendes baade fra Regjeringens og fra Folkets og navnlig fra Rigsdagens Side, at den nærværende Tilstand i mange Maader er mislig, at baade Regjeringens Magt og Rigsdagens Magt og Indflydelse er lammet ved den ganffe forunderlige Stilling, hvori vi i denne Overgangstilstand befinde os, og det maatte altsaa vistnok fra begge Sider være ønskeligt, at man maatte kunne komme ud af denne Tilstand og komme ind i en bedre Forsatning. Jeg indseer, at jeg ikke har været istand til at bidrage meget dertil, og at de Forhaabninger, som jeg i Begyndelsen kunde nære, og som i sig selv ikke kunde være uden blandede med Frygt, under Sagens videre Udvikling ere sunkne endnu dybere; men, hvorledes det saa end bliver, saa gaaer jeg bort fra denne Forsamling med den samme Sjælesfred, med hvilken jeg er gaaet herind, fordi jeg er overbevist om, at jeg med en rettelig Billie, saavidt Forholdene og mine Evner have tilladt det, har søgt at fremme Sagen.

Hall: Det er kun et Par Ord, jeg skal tillade mig i Anledning af det Foredrag, vi nu have hørt. Naar den høitærede Premierminister i Slutningen af sit Foredrag yttrede, at, dersom det ikke nu — hvad han syntes kun at have liden Forhaabning om — skulde kunne lykkes at tilveiebringe en Overeenskomst mellem Rigsdagen og Regjeringen, saa vilde

ialtsald Spørgsmaalet jo kunne vende tilbage og finde sin Afgjørelse paa en næstpaafølgende Rigsdag, — saa troer jeg rigtignok, at de Uttringer, som den høitærede Premierminister strax dertil føiede, medføre, at Opfyldelsen af denne Forventning, for ikke at bruge det mindre passende Udtryk, **Haab**, maa ansees for meget mislig og tvivlsom. Jeg troer nemlig, at det allerede nu er Tilfældet, at Rigsdagen i det Hele eller den største Deel af dens Medlemmer fuldkomment samstemmer med Premierministerens baade nu og ved en tidligere Leilighed brugte Uttringer om vor hele nærværende Tilstand. Den ærede Minister har sagt, at det var en høit uhyggelig, ja, en næsten lammet Tilstand; men, naar Tilstanden er saadan, og saaledes anerkjender jeg den for mit Bedkommende fuldkomment for at være, saa troer jeg, at det er i høieste Grad sørgeligt og betænkeligt, at der til at komme ud af denne Tilstand kun aabnes en fjern, og det tilmed en meget usikker, Udsigt, igjennem en mulig Dreereenskomst adaare. Der er dog virkelig ingen synderlig Grund til at antage, at det saa vil blive lettere, end allerede nu er Tilfældet. Jeg troer, at Kræfterne fra alle Sider allerede nu maae være rettede paa at søge tilveiebragt en sliq Overeenskomst, og efter de Uttringer, som fremkom fra den høitærede Premierminister, troer jeg heller ikke, at der er tilstrækkelig Anledning til aldeles at opgive **Haabet** om en saadan. Det forekommer mig nemlig ikke, at den høitærede Premierminister udtalte sig paa en saadan Maade, at der deraf kunde udledes, at Regjeringen skulde være absolut uvillig til at gaae ind paa nogenformhelst af de Anskuelser, som ligge til Grund for flere af de nu foreliggende Forslag. Han udtalte sig vel i den Henseende — hvad der jo ogsaa i og for sig er naturligt — med megen **Varsomhed**, men han antydede dog, at han kunde ønske at faae Leilighed til bestemtere at udtale Regjeringens Anskuelser i den Henseende forinden Sagens 3die Behandling. Efter den hele Stilling, denne Behandling vil komme til at indtage i nærværende Sag, troer jeg det ogsaa baade ønskeligt og nødvendigt, at der findes en Udvei, navnlig for Exempel gjennem et særegt Udvalg, til en nærmere Conference